

Неидентифициран. Пакостнико сън. Спасител.
Не може да бъдуваме повече от дванадесет часа...
Долита, грабва ни черният ти прилеп - да ни отведе
на крилете си в живот нереален, изпълнен с обич и Бог!

Там учител в транс изпитва ни служител неземен
и ние "пропяваме" Всичко, което ревностно крием,
не щем да изкрещим - от закон неписан и писан кълвем...
Сън, мистика, реалност, нереалност, въдица примамна...

Пасивен - мълчиш... Независим, загадъчен спасител.
Безцветен-цветен галопираш, с галопиращи предсказания -
изречени, недоизречени на космичен език
В сънища чудодейни, разгадавани в последствие, но уви!

Сън, денят ли шпионираш, изгнаник осъден
или милееш за състраданието му сияние ярко
да сияе над живота, заточеник странен, жив?
И Всяка нощ свидетелстваме за деянията ни дневни
и никога неще го предадем по собствена воля...

Сън, сънуван сън... Опасно е за теб през деня
между миглите ни дим, главоломно да се сурваш.
Ще загинеш от осите на светлина любвеобвилна,
мощна, безразсъдна... Безсмъртен си в тъма-инат!
Ти, Художнико чер - ненадминат маг!

Сън, какво ли ще се случи, ако не пристигнеш,
или не ни върнеш в уречения миг?!
Ще натроши ли живота мислите ни неразчитащи
в стъклената им клетка?
За да се обеси загадката от кулата си непочтена.
На бесилото на своя таен разврат? Без мир!
И да заживеем сред облаци-будни, живот -бян,
вечно будни звезди!

